

mig i det andet Thing i Samlingen 1876—77, blev der behandlet meget vidtløftigt og omhyggeligt, og til 3die Behandling i det andet Thing fandt jeg mig foranlediget til at opstille en hel Række Ændringer. En stor Del af disse Ændringer vare rene Redaktionsændringer, og de bleve vedtagne uden Afstemning. Endel andre Ændringer fandt velvillig Tilslutning hos Udvalget og bleve endelig vedtagne i Thinget, saa at Antallet af de af mig opstillede Ændringer, som bleve forfaste i Thinget, indskrænkede sig til syv. Jeg skal af disse Ændringer kun omtale de to vigtigste. Det ene af disse var det Ændringsforslag, jeg dengang opstillede under Nr. 2, og som gik ud paa at gjenindsætte i Lovforslaget en Bestemmelse om, at som ekstraordinær Straf i Krig, i Leire og ved større Trossesamlinger kunde anvendes Bindestraf og ved Flaaden i Krigstid og paa Tøgt Bøiestraf. Det blev i det andet Thing forfattet med 50 Stemmer mod 17. Jeg maa dog tilføje, at Bøiestrafen var optagen i Folkethinget i den ene Paragraf. Et andet Ændringsforslag, jeg opstillede, er ogsaa omtalt af den ærede Marineminister. Det var stillet til § 121 og angik de Uærbødhedstegn, som Undermænd skulde udvise mod Overmænd. Dette Ændringsforslag blev forfattet med 36 Stemmer mod 24, men jeg skal gjentage, hvad der blev udtalt af den høitærede Marineminister, at efter sluttet 3die Behandling i det andet Thing blev det udtalt af Udvalgets Ordfører, af flere Medlemmer af Udvalget og af Medlemmer af Thinget, at, dersom det kunde lykkes Krigs- og Marineministeren at bringe Lovforslaget tilbage til Folkethinget i den Stikkelse, hvori han havde søgt at bringe det ved 3die Behandling i Folkethinget, kunde han være vis paa at faae Tilslutning, at faae Majoritet der. Det Lovforslag, jeg indbragte i Folkethinget, mødte jo der Modstand fra to forskjellige Sider. Det mødte Modstand fra Høire og navnlig fra de militære Medlemmer i Thinget, der hørte til den Side, og som fandt, at de Straffebestemmelser, som vare foreslaaede, vare ikke strenge nok. Det mødte Modstand fra Venstre i Thinget, som fandt netop det Modsatte, at Straffebestemmelserne vare altfor strenge. Men Lovforslaget fandt i det Hele taget fra en stor Del Medlemmers Side en velvillig Modtagelse, hvilket jo ogsaa viste sig ved Behandlingen deraf. Da jeg indkom med Lovforslaget her i dette Thing, og udtalte et bestemt Ønske om, at det maatte lykkes at faae dette Lovforslag ført igjennem — jeg negter ikke, at jeg satte dengang en overordentlig stor Pris paa at faae Lovforslaget ført igjennem i en tilfredsstillende Stikkelse, og jeg kan tilføje, at jeg satte ogsaa Pris derpaa for mit eget Vedkommende; thi jeg havde knyttet mig saa nære til Lovforslaget, at det havde været mig overordentlig kjær, om det kunde være kommet ud, medens jeg var Minister — mødte det ogsaa Modstand her i Thinget; det mødte Modstand fra

de militære Medlemmer, det mødte Modstand fra et Medlem i Thinget, som repræsenterede den mere juridiske Side, en meget agtet, nu afdød, Landsthingsmand (Brock), og kun fra een Side, — det var en æret Rigsdagsmand fra Sjælland fraas over for mig (N. Rasmussen) — fandt Lovforslaget og Krigsministeren en varm Tilslutning og Anerkjendelse. Naar jeg nu sammenligner det Lovforslag, som er kommet ind her i Thinget, med det tidligere Lovforslag, maa det jo først for mig stille sig som noget ret Mærkeligt, at Lovforslaget har fundet en saa stærk Tilslutning i det andet Thing af Medlemmer, som tidligere vare Modstandere deraf, og i det Hele taget, at man har kunnet bringe dette Lovforslag frem i en nogenlunde tilfredsstillende Form, at man har kunnet enes derom. Jeg er altid villig til at tillægge mine Medlemmer kun de rene og bedste Bevægelsesgrunde, og jeg er altsaa fuldkommen overbevist om, at det, som har bragt de Herrer i det andet Thing sammen her, er alene en varm Interesse for at faae Straffelovsspørgsmaalet afgjort, at faae de gamle, forældede Straffebestemmelser endelig engang stude tilside, og en god og hensigtsmæssig Straffelov indført, men saa maa man altsaa have fundet, at det, der er fremkommet i nærværende Lovforslag, er noget Andet og noget meget Bedre end det, der var fremkommet i Regjeringslovsforslaget. Noget, som har kunnet bringe de store Betænkeligheder, der dengang gjorde sig gjældende, til at vinde. Naar jeg nu sammenligner disse to Lovforslag, det i 1876—77 indbragte og det nu foreliggende, for at se, hvor disse store Forandringer ere foretagne, saa er det jo egentlig kun paa et ganske enkelt Punkt, nemlig i Bestemmelserne om Straffearterne. Jeg stillede, som jeg allerede før omtalte, i 1877 ved 3die Behandling i Folkethinget et Forslag om igen at indsætte i Lovforslaget de to Paragrafer — 26 og 27 — som fandtes i Regjeringsforslaget om Anvendelse af Bøien og af Bindestraffen som ekstraordinære Straffe; det vil sige: For Hæren i Krigstid, i Leire og ved større Trossesamlinger og for Flaaden ombord i Krigsskibe paa Tøgt. Jeg vilde ikke fravige de Bestemmelser, som jeg havde bragt ind i det forelagte Lovforslag, at disse Straffemidler kun skulde anvendes som ekstraordinære Straffemidler. Jo mere jeg havde arbejdet — og det var i flere Aar, at jeg havde sysslet med Straffeloven — desto mere var jeg kommen til den Anerkjendelse og den Overbevisning, at Straffe, som man anser for at være vanærende, som man ikke tror at kunne bruge overfor den store borgerlige Befolkning, skal man ikke anvende ved Krigsmagten. Krigsmagten, hvis Opgave det er at forsvare Landet, at offre Liv og Blod for det, skal ikke være forsynet med Straffearter, som den øvrige Befolkning ikke kan taale, som man finder det upassende at anvende paa den, medmindre der er en